

גיליון מס' 1719 * ד' בכסלו תשס"א * 1 בדצמבר 2000 * כפר הנשיא

**אחת
השגיאות השכיחות ביותר
בקטע הבינאישי
היא לקבל כל דבר
כמשהו אישי
למרות שזה לא אישי.
ולכן, לפני שנפגעים
כדאי לבדוק האם
המשהו
שמתקבל אצלך
אישי
אינו תלוי דווקא
במצב הרוח ובמצב הנפשי
של השני.**

מתוך "המילים של החיים" - חיים מלמד

* * * * *

שבת שלום לכל קוראינו הנאמנים,

בעלוננו השבוע, תוכלו לקרוא דברים מעניינים,
מרגשים וגם הודעות כאלו ואחרות.

אז מה יש לנו השבוע?

רג' ממשיכה לגרות אותנו עם ארוחות הערב שלה, ובמקביל גם מודיעה לנו על שוק פשפשים שיהיה בקרוב, **איציק** קורא לנו להצטרף להיות חברים במרצ (למי שרוצה, כמובן) **ולדוד א'** ישנה בקשה מאוד מיוחדת בנושא העלאת המחירים בחדר האוכל.

נטע שוב מפגיזה אותנו בשאלות המעניינות שלה וגם משיבה על שאלות קודמות, **שריטה** מעדכנת אותנו בנושאים "חמים", **ואריק ארנברג** ממשיך כמנהגו בקודש לכתוב לנו על מה שמתרחש כאן ושם.

הודעה לגבי השאלת ספרים מתל-חי, ולסיום מכתב מרגש שמצאנו בעלון בי"ס "עמק החולה" מתלמידת י"ב.

אנו מאחלות לכולם קריאה נעימה
שיהיה לנו שקט בארץ ובלי שום תקרית אלימה
שלא יהיו לנו עוד פצועים והרוגים במדינה.
ושלקראת הבחירות מדינתנו תשאר שלמה

שבת שלום ומבורכת
דורית - בשם המערכת

ימי הולדת

מעין פלמה אברי גליק	4/12
מרים כהן מעין מסר	5/12
גאיה סלע (נכדה) בר המאירי בת-אל רוזנקרנג אלמוג ישר-כהן (נכדה-רחמני)	6/12
אלון-דוד הוניג איבן לוין	7/12 8/12
ג'ואל שורט (נין-טנא) עידית גלוק	
שגיא כץ פרי פינק אנה מרקוסון נווה-שלום כמרן (נכד-ארנולד)	9/12

ימי נישואין

קרן ודוד ארנברג 6/12

לתושבי הכפר הקטן שמול הגולן שלום.
 חיפשתי פירורים ולא מצאתי הרבה. אולי לקראת סוף היום וסוף חיפושי אמצא לי כמה טיפות של גשם שזה בהחלט שווה הרבה יותר מפירורים.
 ובכל זאת מצאתי כמה חדשות ואני שמחה לשתף אתכם
 הדים חמים נשמעים לגבי המתכונת החדשה של הבראנץ' המסורתי, הוא עבר לידיהם המסורות של משפחת **בן רשף**, האוכל מאוון, האווירה חמה ונחמדה ותמיד נחמד לפגוש אנשים בניחותא וכיף. אז המלצה חמה - כדאי לנסות. אתם מוזמנים.

בשבוע שעבר, **טוני יובל** השתתפו בקורס מתרימי דם למשך שבוע ימים. שני החברים הנאמנים שלנו, קיבלו יחס חם ואוהד מצד המארגנים, וזאת מפני שיש לנו שם טוב בבנק הדם בעיקר בגלל האירגון היפה והנכון בזמן ההתרמות אצלנו במשק.

בהרבה צער, נפרדנו מאיתן, **צפי, מאי וניתאי** שעזבו אותנו לטובת המשך הלימודים של

איתן, הם כמובן הבטיחו לחזור, ואנחנו שומרים להם פינה חמה חמה בלב ומקום מגורים כשיחזרו. **לאיתן** שהיה קורא מושבע של "דברי הכפר", אנחנו מבטיחים לשמור על קשר.

כשהגרזן מונף באוויר ועוד רגע יורד בעוצמה חזקה ומנתק את החבל, הגיעו השבוע הזמנות חדשות מאמריקה לצימחי מרפא הגליל. ההזמנות כוללות חומר מוגמר וארוז וגם 4 וחצי טון חומר גלם. אז אולי פני הדברים לא ניראים כל כך רע ולא כדאי לחתוך את החבל כל כך מהר. בהצלחה ובתקווה שיגיעו עוד הזמנות והרבה.

ישר מאמריקה אחרי כמה חודשים של חופש ובייליים, חזר אלינו השבוע **לי קפלן**. ברור השב, מקווים שתמצא את דרכך בינינו או שלא. העיקר שיהיה לך טוב. בהצלחה.

שיפוף הכבישים הפנימיים מתנהל בקצב שלו וכך גם פרויקט ההרחבות, וחצר המשק נראה כאילו אנחנו חיים באתר בניה גדול. כולנו תקווה שכל זה יסתיים מהר ופני המשק יקבלו מחדש פנים יותר ירוקים ופורחים לקראת האביב.

דנה וויטהם מסיימת השבוע את עבודתה בחדר האוכל ואנחנו חייבים לה הרבה תודות על הרבה סובלנות ודרך ארץ, אוזן קשבת לכל בקשה תלונה או רעיון. נאחל לך הרבה הצלחה בכל מה שתחליטי לעשות. את מקומה של **דנה**, תמלא **אבלין**. אז בהצלחה לשתיכן. הצעה אישית לי אליכם - גם אם האוכל קצת יקר, תמיד יש עם מי לשבת ולדבר בכיף וכדאי להמשיך לבוא ולהנות ואפשר גם רק בכוס מים או סודה. זה בחינם.

בצהרי יום שלישי, התארחו אצלנו לארוחת צהריים ומנוחה, שחקני כדור-סל מהפועל גבעת שמואל ובערב הם שיחקו נגד הפועל צפת. וכל הארוח הנפלא הזה היה תחת חסותן המסורה של **קורין וזיוה**.

רביב פרלסון פרש כנפיים ושוב יצא לטיול בעולם. נאחל גם לו שילמד ויחווה הרבה חוויות חדשות ושתמיד יזכור שיש לו כאן בית חם חם ואוהב ומתגעגע.

השדות כבר מעובדים, הנחליאלי כבר הגיע והגשם אולי יפתיע אותנו השבוע. בינתיים רק נשאר לנו להיות אופטימיים ולראות רק את הכוס המלאה והעיקר הבריאות ושמחה בחיים.

לסיום - אני רוצה להמליך על טיול נחמד לואדי ראש פינה. החלמוניות פורחות וזה בהחלט מלבב ומחמם את הלב.

שבת שלום ומנוחה שלמה
ממני - **ארי שטיינר** ובני משפחתה

שוק הפשפשים

ביום שבת בבוקר, מול "סדנת אומן" (בין המרכולית וצריף "יד שניה"), נפתח שוק קטן וססגוני!

אתם מוזמנים להביא: צעצועים, כלי בית, ספרים, מאכלים תוצרת בית וכל דבר אחר שאתם רוצים למכור.

אנחנו נספק: שולחנות, כסאות, שתיה חמה ואווירה טובה.

תהיה שם "זולה", פינת יצירה, מוסיקה (תביאו כלי נגינה ודרבוקות) וכמובן נמכור גם עוגות טעימות. תהיה הגרלה שכל הכנסותיה מוקדשות לצדקה.

אז, בואו להחליף ספרים ואוצרות, לפגוש חברים ולשבת איתנו בצל החרובים - ביום שבת 2.11.00 בין השעות 11:00 עד 13:00.

להתראות - רה"י.

"שאתו פרלסון"

במשך חודשי החורף, אנחנו מזמינים אתכם לארוחות ערב שהם גם יחודיים וגם טעימים.

אחרי הצלחת "ערב סושי - החוויה היפנית".
אנחנו ממשיכים עם "ערב שכולו איטלקי".
תוכלו לבחור מתפריט עשיר של פסטות ורטבים ופיצות
תוצרת בית, ועוד מאכלים אותנטיים (ומשמיינים!).
אז תזמינו מקומות ובואו ל"ערב איטלקי".
ביום ב' 4.12.00 בשעה 19:00 עד 20:00.
בתאבון ולהתראות - רה"י 4596

חברי מרצ

מי שלא התפקד, מוזמן ליצור איתי קשר.
מי שרוצה להיות חבר במרצ, גם מוזמן ליצור איתי קשר.

איציק

מרצ חזק = ממשלה חזקה.

"חוצפתו" של ענף המזון

אינני חסיד גדול של המצב הנוכחי בכפר הנשיא,
אינני חסיד גדול של קיבוץ במצב כלכלי קשה,
ואינני חסיד גדול של העלאת מחירים של דברים בסיסיים כמו מזון.

ברור לכל אשר עיניים לו בראשו, שהחלטות רבות מתקבלות בתרעומת, רוזג וכעס של ממש.
ואמנם, אין זה ממנהגי להתפלמס מעל גבי העלון שלנו, אבל נתקלתי בתופעה די לא
סימפטית בלשון המעטה, של הפניית הכעס על מחירי הארוחות בחדר האוכל, כלפי עובדי ענף
המזון.

לידיעתכם - העלאת תעריפי המזון, הינה החלטה של הנהלת הקהילה ובמקרה זה של אגף מנהל
ומשק. מאחר ואני יושב באגף זה, וההחלטות שהתקבלו שם הינן בין השאר גם האחריות שלי,
אני מבקש מכל המתלוננים בעניין מחירי הארוחות, הועילו בטובכם לפנות אלינו ולעזוב,
את עבדי חדר האוכל במנוחה.

מי שמפחד - יכול לשלוח דואר אלקטרוני אנונימי - תשובה מובטחת.

דוד אלמן

יש לך שאלה?

קיבלתי תשובה מאלק בקשר לשירותים (ענפי עזר לפי אלק):
 ענפי עזר עובדים לפי אחזקת הבית וגם פרטי.
 אם הקומקום לא פועל - זה אחזקת בית. אם השקע החשמלי
 לא בסדר ולכן אי אפשר להדליק את המנורה - זה אחזקת בית.
 אבל אם הבקשה שלך היתה להזיז את המנורה - זה על חשבונך.
 החבר משלם לענפי עזר - 45 ש"ח לשעה. או בין חצי שעה לשעה, אבל אם זה חצי שעה או
 פחות - החבר ישלם חצי הסכום.

הענף שעושה את העבודה, יתן קודם הצעת מחיר, ויבקש
 מהחבר לחתום על העבודה בסופה.

מספר חברים שאלו: למה אין ועדת הצעות? מי החליט ולמה?

אני פונה לכל מי שקשור לזה לענות פה או להתקשר איתי.

שלכם - נטע

הגיגים ומחשבות בנושא העתיד

דפדפתי בין הניירות שקיבלתו בדואר ואני מוצאת באחד מהם משפט:
 "כמו כן סיפרו החברים על הפחד ותחושת אובדן הביטחון שהיו מנת חלקם בתחילת תהליך
 השינוי וכיצד התחלפו אלה, בהמשך התהליך, להרגשה טובה הרבה יותר של סיפוק וביטחון
 עצמי, כאשר נוכחו לדעת שיש ביכולתם לקחת אחריות על פרנסתם עצמם ומשפחתם".
 דברים אלה נאמרו בקיבוץ עמיר, שכידוע לחברים אימצו מודל של "רשת ביטחון" כמודל
 התפרנסות רצוי.

מה ההבדל בין המודל הזה והמודל שלנו? פשוט מאוד.
 במודל שלנו, הקיבוץ מקבל את כל המשכורות של החברים (בנוסף לרווחים - אם יש,
 והכנסות נוספות כמו ביטוח לאומי, רנטות ושכר דירה של תושבים). ומחלק לחברים את
 תקציבם, בהתאם להחלטות, לפי גודל המשפחה והוותק, וסכום נוסף של 20% מהמשכורת
 החודשית.
 במודל "רשת ביטחון" החבר/ה הוא שמפריש לקיבוץ, סה"כ הכנסות מהעבודה הבודדת שלו,
 סכום כסף עבור "מיסים" לתשלום שירותים נבחרים והוצאות מוניציפליות קבועות.
 במצב כזה, החברים בוחרים בתחילת כל שנה מה הם "השירותים הנבחרים" שישארו בניהול
 משותף ומה נשאר באחריות אישית של כל אחד.
 הדבר נקי, ברור וניתן לשליטה של המשפחה אשר בצורה זו מקבלת על עצמה את הזכות
 לבחור מה נכון ומה מתאים לה.
 נושא הפנסיונרים דורש תשובה הולמת ופתרון שיתאים ליכולת הכלכלית של כפר הנשיא וגם
 ייטיב עם אנשים שתרמו במשך 50 שנה את כוח העבודה שלהם לטובת הקיבוץ.

אם נאמר שהפנסיונר יקבל סכום שווה למשכורת המינימום במדינה
 כ-3,000 ש"ח ויש לנו כ-120 חברים מעל גיל הפנסיה, סה"כ הסכום השנתי הדרוש הוא
 4,320,000 ש"ח.

אם נצליח למצוא את הכסף הזה, בלי השתתפות של חברים בגיל העבודה, נוכל להבטיח קיום מכובד של האוכלוסייה הפנסיונרית עוד לפני שנטפל בגירעון האקטוארי. (שהוא הסכום שיש להשלים לתוכנית הפנסיה של הקיבוץ).

ברור שהכנסת הפנסיונרים וחברים אחרים נכים, מוגבלים או תלויים תובטח לפני כל הוצאה אחרת, עיקרון זה נראה לי מובן מאליו.

איך בכל זאת במצב הכלכלי של היום נמצא סכום כסף זה?

ביטוח לאומי מעביר לנו קצבת זקנה כ-1,800,000 ש"ח עבור 120 הפנסיונרים.

רנטות 500,000 ש"ח עבור כ-20 חברים.

פנסיה מושקעת 350,000 ש"ח עבור 54 הפנסיונרים.

הכנסה מתושבים 400,000 ש"ח

פנסיה תקציבית מהעסקים 1,200,000 ש"ח

סה"כ 4,250,000 ש"ח

במצב של היום ניתן להבטיח עקרונית שהפנסיונרים לא יהיו נטל על השכבה הצעירה יותר. אם בצורה זו אנו נפתור את הדאגה לפנסיונרים, נוכל בהמשך למצוא פתרון לנושאים אחרים שהקיבוץ חייב לקחת אחריות עליהם.

בכל מקרה הצעירים יתפרנסו ממשכורתם, ויוכלו לתכנן את עתידם באופן עצמאי.

במודל התקציב המשולב התייחסנו אך ורק לפתרון בעיית התקציב של החבר בהווה, לא בדקנו ולא ביררנו בעיות מורכבות יותר הקשורות לעתיד כגון: פנסיה, שיוך דירות ואפילו בהגדרה סירבנו להתייחס לנושא חלוקת הנכסים של הקיבוץ.

באחריותנו להגדיל את המכלול ולבנות מסגרת שתשמור על עקרונות של מחויבות הדדית, חופש בחירה של המשפחה, ושיתוף פעולה בין כל הגורמים, להתייחס להווה ולעתיד של החברים, של הקהילה, של הילדים ושל הזקנים וליצור מסגרת של עצמאות אישית ותמיכה ברגע של צורך.

הקהילה מקבלת על עצמה בשנת 2001 עול נוסף של תשלומי חובות שהעסק לא יוכל לכבד בעצמו. זה אומר שיהיה עלינו להחליט החלטות קשות מאוד לגבי שירותים שהקהילה תיתן לחברים, ועל הדרך שנחלק את הכסף הנמצא ברשותנו. אך על זה נדבר בפעם אחרת.

שריטה.

מספריית תל חי

השאלת ספרים מספריית תל-חי - חידוש הסכם

בהסתמך על מפגש ספרנים, שהתקיים בתאריך 9.6.97, ולאור הסכמתם לתנאים שהוצגו דהיינו, שאתם תהיו אחראים להשאלת ספרים (בתנאי השאלה בין ספריית תל-חי לחברי קיבוצים שאינם תלמידי המכללה - להלן נהלי ההשאלה:

1. כרטיס הקורא שיפתח בספריה יהיה על שם ספריית הקיבוץ או ספריית בית ספר.
2. על החבר להצטייד באישור מספרן/ית הקיבוץ, ותעודת זהות, בכל פעם שיגיע לספרייה.
3. לקוראים יובהר מראש שיש באפשרותם לקבל בהשאלה עד 4 ספרים שאינם מוגבלים, דהיינו - ספרים המוגבלים ל-7, 3, ו-1 ימים אינם ניתנים להשאלה.
4. כל איחור בהחזרת ספר, כרוך בתשלום קנסות כמקובל בספרייתנו.
5. במקרה של אי החזרה או אובדן הספר, הספרנים יקבלו הודעה על גובה הסכום לתשלום.
6. תלמידי בתי ספר איזוריים, יקבלו ספרים דרך ספריית בית ספר בהשאלה בין-ספרייתית.

נמסר מהספריה שתשלומים עבור איחור בהחזרת ספרים, או אובדנם, יהיו על חשבון החבר, שיוחתם בספריית הקיבוץ על טופס המאשר זאת.

בינינו לבין עצמו

סיפור לכל הגילים

פעם אחת, לפני לא הרבה שנים, היה בקיבוץ כפר הנשיא, מוסד אהוב בשם חדר אוכל. לא, לא ילדים אתם רק חושבים שאתם מכירים את הספור הזה - זהו סיפור עצוב שיש בו לקח שיש לזכור אותו בימים הבאים.

חברי כפר הנשיא ניצלו את המוסד החביב הזה לא רק למטרות אסטרונומיות אלא גם למפגשי חברה בלתי אמצעיים. כאן נפגשו לשלוש ארוחות - לא תמיד שיאי האומנות הקולינרית - ובין מנה למנה פתרו את כל בעיות העולם והמדינה. כאן העירו שפלוני לא נראה טוב ושהבן של אלמונית עומד להתחתן עם בת מהאולפן.

אחד הביע דאגה שינקל-שמערל לא בא לאכול כבר יומיים ושצריכים לגשת לראות אם הוא בסדר, ושני הרגיע בציינו שינקל-שמערל נמצא בקורס פלחה. כל אחד חשב שאם חבריו באים לחדר האוכל וגם הוא בא לחדר האוכל, זה סימן שהעולם עדיין מסתובב על צירו.

יום אחד קם צעיר מבני הקיבוץ, שמילא תפקיד של מרכז המשק, ואמר לאספת חברים כן יוסקה זה היה לפני שבחרו במועצת חברים שאבא שלך קורא לה בצדק 'חותמת גומי' אמר מרכז המשק הצעיר: "חברים, ענף המזון מפסיד כסף. יש כאלה שלוקחים שתי מנות בצלחת ואחת בשביל הכלב! יש רק דרך אחת להציל את חדר האוכל שאנחנו כולנו אוהבים וזאת על ידי הפרטה. יהיה לנו מחשב קטן שירשום את מה שיש לכל אחד בצלחת והסכום ירד מתקציבו של החבר. בקיבוצים אחרים, הפריטו את ענף המזון וזה לא רק הציל את חדר האוכל, אלא הביא לרווחים שננצל לשיפור מראו של מקום שאנחנו לא רק אוכלים בו, אלא עורכים בו חתונות, מסיבות וחגים" לשאלה של אחד החברים: "מה יהיה אם ההפרטה לא תצליח? האם ניתן יהיה להחזיר את הגלגל לאחור?" ענה מרכז המשק של אז: "בוודאי, נחזיר את המחשב לשלום על ישראל".

עברו ימים, שבועות וחודשים, וענף המזון לא רק שלא הרוויח, אלא המשיך להפסיד ובא מרכז משק חדש שאמר: "נעלה את המחירים, זה יעלה לנו 12 ש"ח ליום ובכל זאת נהיה זולים יותר מרוב הקיבוצים." בינתיים, חיסלו את ארוחת הערב והמחירים המשיכו לעלות. פחות ופחות חברים באו לחדר האוכל כי לאכול בבית היה זול יותר. והסיפור עדיין לא נגמר: שוב העלו את המחירים ורונני החברים הפכו לקולניים: "שלושה שקלים לכל שתי חמה - זה שיא ההגזמה!"

הלקחים:

1. מה שנקרא ההנהלה ממשיכה בדרכה - לא מתחשבת בצרכי החברה, לא מתייעצת עם ציבור החברים, ורצה קדימה כדי להספיק לשנות לפני שציבור זה יתפוס שדרך אותה ההנהלה היא הרת אסון חברתי וכלכלי.

2. אבי רוזנקרנץ צודק: אם רוצים למשוך קהל בחזרה לחדר האוכל, צריכים להוריד מחירים ולא להיפך.

יש לכותב טור זה שאלה (הלואי וזככה פעם אחת לתשובה):

האם ההפסדים של ענף המזון כיום גדולים או קטנים משהיו לפני הפרטה?

מסקנות: כיוון שנמאס לי, החלטתי לערער על מספר מחדלים של המזכירות - והרי חלק ממה

שכתבתי למזכירה (אני מוסיף כאן נימוקים): אני מערער:

א. על מדיניות של העלאת מחירים בחדר האוכל - צעד שיביא לסגירתו בהין העדר סועדים.

ב. על ההחלטה לא להשקות דשאים ציבוריים של הקיבוץ ושל הארוח הכפרי.

נימוק: מוראל החברים תלוי לא מעט במראה המקום.

תיירים לא יבואו למקום שנראה מזנח.

ג. על ההחלטה לסגור את משק הילדים, כדי לחסוך 50,000 ש"ח. משק זה הוא אחד מפניני

החינוך במקום - סגירתו היא מחדל.

- ד. על הכוונה לסגור את האולפן. נימוק: סגירתו תעלים מן הקיבוץ פנים צעירות שהן חשובות לא רק לבני הקיבוץ, אלא לחברה כולה ותגרום לאבטלת שבעה חברים.
- ה. על החלטת המועצה הכלכלית לחפש יושב ראש חיצוני חדש. חבל על הכסף.
- ו. על החלטת המוסדות להקים שלושה תאגידיים שישאו את חובות הקיבוץ מבלי לקיים הסבר ודיון באספה.
- ז. על מדיניות מזכירות הקיבוץ לא ליזום בחירת ועדת הצעות במשך השנים האחרונות, ובמקום זה להעדיף מנוי צוותים. זו דמוקרטיה???

אני מניח שערעורים אלה יעלו על סדר היום של האספה - קלפי מתישהו.
שבת שלום - **אריק ארנברג**

מכתב מרגש שקראנו

מתוך עלון "השבוע בעמק" - עלון "עמק החולה":

אל: המורים וצוות בית הספר שלום רב,

ברצוני לשתף אתכם בחוויה מיוחדת שחוונו יחד, חלקכם וחלק מאיתנו (מועצת התלמידים). ביום חמישי 26.10, הגענו בערב לבית-הספר למפגש מורים-תלמידים, שכמוהו היה כבר אחד בעבר. אבל לא כזה האווירה וההרגשה הכללית היתה שונה לגמרי. צביה קיבלה את פנינו בחדר מדהים, על השולחנות שבו היו נרות וסידורי פרחים, החדר הזה שהיה עוד באותו צהריים חדר המורים המוכר לכולנו, הפך למקום מפגש מצד אחד שונה, אך מצד שני עם אווירה של "אנחנו בבית".

התיישבנו בקבוצות של מורים ותלמידים ולאחר פתיחה קצרה וסיקור פעילות מועצת תלמידים מהשנה שעברה, התבקשנו להגדיר "מהו בית ספר טוב?" בעוד אנו מעלים את רעיונותינו על הכתב, מתייעצים וקצת מתווכחים, אני חושבת שכולנו קיבלנו את ההרגשה ש"עמק החולה" לא כל-כך רחוק מהאידיאל שאלינו כלנו מייחלים. הערב המדהים הזה היה ההוכחה הניצחת ש"עמק החולה" הוא מעבר לבית-חרושת לבריאות - ערב יום חמישי ואני יושבת וצוחקת עם מורים ועם קצת צוות בית-הספר.

לאחר שחילקנו את רעיונותינו עם רעיונות הפורום, התיישבנו לאכול ארוחת ערב וכמה שארריב במילים, לא אוכל לתאר לכם את ההדר שמילא את חדר המורים

לאחר הארוחה, עידית ומגמת תאטרון י"א העלו אימפרוביזציה לגבי תפקידיה של מועצת תלמידים, כזו, שהיתה מצחיקה עד דמעות. בלטו שני כוכבים בלתי ניתנים לערעור: מאיר ביטון ותמר וולפין.

הערב הסתיים בשיחה קצרה על המשך פעילות מועצת תלמידים. הערב הזה, שבו צביה השקיעה את מלוא כוחה והדבר נראה לעין, התחושה של עבודת הצוות בין המורים בבית הבוגר, וביננו לביניהם היתה בולטת ביותר. אווירה זו של תקשורת ושיתוף מלווה אותי ואני מקווה שתמשיך ללוות אותי ואת כל תלמידי "עמק החולה", גם לאחר שסיימו את בית-הספר.

ועכשיו תשאלו למה אני מספרת לכם את כל זה אז את כל זה אני מספרת לכם כי רציתי להגיד בשמי ובשם מועצת התלמידים תודה רבה. תודה ליועצות, למורים, לצוות, למושיק ובמיוחד לצביה על ערב מקסים שלא יישכח ועל תקווה להמשך הקשר הא-פורמלי.

תלמידת י"ב

מתוך "החלטות משולחן הריכוז הפדגוגי"

מתוך עלון "השבוע בעמק" - עלון ביי"ס "עמק החולה"

יום ההורים ייקרא מעתה ואילך "יום התלמיד וההורים" על מנת להדגיש את חשיבות ההשתתפות של התלמידים בשיחות. ביום ההורים, התלמידים יגיעו יחד עם ההורים למפגש עם המורים והמחנכים.

"Digi Divrei" - Divrei, digital version

הצטרף לקהילת כפר הנשיא באינטרנט. כאן, המרחק אינו קובע אלא הלב !!

**"If God was Jewish we wouldn't have the 10 commandments,
we would have 10 suggestions"**